

سرخک

سرخک یک عفونت دوران کودکی است که در اثر نوعی ویروس ایجاد می‌شود. این بیماری که زمانی بسیار رایج بود، الآن تقریباً همیشه می‌تواند با واکسن پیشگیری شود. سرخک که به آن روبلا هم گفته می‌شود، می‌تواند برای کودکان کوچک جدی و حتی کشنده باشد. در حالی که به دلیل دریافت روزافزون واکسن سرخک، میزان مرگ و میر در سراسر جهان رو به کاهش است، این بیماری هنوز در سال بیش از ۱۰ هزار نفر را که اکثراً زیر پنج سال هستند می‌کشد.

علائم سرخک

علائم سرخک حدود ۱۰ تا ۱۴ روز پس از قرار گرفتن در معرض ویروس ظاهر می‌شود. علائم و نشانه‌های سرخک معمولاً شامل موارد زیر است:

*تب *سرفه خشک *آبریزش بینی *گلو درد *چشم‌های ملتهب (ورم ملتحمه) *لکه‌های سفید ریز با مرکز سفید مایل به آبی روی یک پس زمینه قرمز که در داخل دهان و روی لایه داخلی گونه وجود دارد - که به آنها لکه‌های کوپلیک نیز می‌گویند.

*نوعی بثورات پوستی که از لکه‌های بزرگ و مسطح تشکیل شده که اغلب روی یکدیگر می‌افتند
این عفونت مرحله‌ای دارد که در یک دوره دو تا سه هفته به ترتیب اتفاق می‌افتند.

عفونت و دوره نهفتگی: برای ۱۰ تا ۱۴ روز اول بعد از آلوده شدن، ویروس سرخک به صورت نهفته می‌ماند. در این مدت هیچ نشانه و علائمی از سرخک ندارید.

دوره واگیر: فرد مبتلا به سرخک می‌تواند حدود هشت روز ویروس را به دیگران منتقل کند، که چهار روز قبل از ظاهر شدن بثورات شروع شده و ۴ روز پس از ایجاد بثورات خاتمه می‌یابد.

دلایل ابتلا به سرخک

سرخک یک بیماری بسیار مسری است که توسط ویروسی ایجاد می‌شود که در بینی و گلوی کودک یا بزرگسال مبتلا تکثیر می‌شود. سپس هنگامی که فرد مبتلا به سرخک سرفه، عطسه یا صحبت می‌کند، قطرات آلوده در هوا پخش می‌شوند، جایی که سایر افراد می‌توانند آنها را تنفس نمایند.

قطرات آلوده همچنین ممکن است روی سطحی فرود بیایند، جایی که برای چند ساعت فعال و مسری باقی می‌مانند. شما می‌توانید با قرار دادن انگشتان در دهان یا بینی خود و یا مالیدن چشم‌های خود پس از لمس کردن سطح آلوده، به ویروس آلوده شوید.

عوامل خطر سرخک عبارتند از:

غیر واکسینه بودن: اگر واکسینه نشده‌اید، احتمال ابتلا به این بیماری در شما بسیار بیشتر است.

مسافرت های بین المللی: اگر به کشورهای در حال توسعه مسافرت کنید، جایی که سرخک رایج تر است، خطر اینکه این بیماری را بگیرید بیشتر است.

عوارض سرخک عبارتند از:

- **عفونت گوش:** یکی از شایع ترین عوارض سرخک ، عفونت باکتریایی گوش است.
- **برونشیت، التهاب حنجره یا خروسک:** سرخک ممکن است منجر به التهاب جعبه صوتی (حنجره) شما یا التهاب دیواره های داخلی که مجاری اصلی ریه را می پوشانند (لوله های برونشی) شود.
- **پنومونی (عفونت ریه):** پنومونی عارضه رایج سرخک است. افرادی که سیستم ایمنی بدنشان به خطر افتاده است می توانند مبتلا به نوع خاص و خطرناکی از پنومونی شوند که گاهی کشنده است.
- **انسفالیت (التهاب بافت مغز)** حدود ۱ از ۱۰۰۰ نفر مبتلا به سرخک دچار عارضه ای به نام انسفالیت می شوند.
- **بارداری:** اگر باردار هستید ، برای جلوگیری از سرخک باید مراقبت های ویژه انجام دهید زیرا این بیماری می تواند باعث زایمان زودرس، وزن کم نوزاد هنگام تولد و مرگ مادر شود.

پیشگیری از سرخک

توصیه می شود که کودکان و بزرگسالان برای جلوگیری از سرخک واکسن بزنند.

جلوگیری از سرخک در هنگام شیوع بیماری

اگر شخصی در خانواده شما سرخک دارد. برای محافظت از خانواده و دوستان آسیب پذیر این اقدامات احتیاطی را انجام دهید:

کناره گیری: از آنجایی که سرخک از حدود ۴ روز قبل و ۴ روز بعد از پدیدار شدن بثورات بسیار واگیردار است، افراد مبتلا نباید در این مدت به فعالیتهایی برگردند که در آنها با افراد دیگر ارتباط برقرار می کنند. همچنین ممکن است لازم باشد افراد غیر واکسینه – به عنوان مثال خواهر و برادر – از فرد آلوده دور شوند.

واکسیناسیون: مطمئن شوید هر کسی که در معرض خطر سرخک بوده و کاملاً واکسینه نشده، در اسرع وقت واکسن دریافت می کند. این شامل شیرخواران بزرگتر از ۱۲ ماه و هرکس که اسناد و مدارک معتبر در مورد واکسیناسیون نداشته باشد.

تشخیص

پزشک شما معمولاً می تواند سرخک را بر اساس بثورات مشخصه بیماری و همچنین یک لکه کوچک و مایل به آبی با رنگ سفید بر روی زمینه قرمز روشن – لکه کوپلیک – بر روی سطح داخلی گونه تشخیص دهد . آزمایش خون می تواند تأیید کند که آیا بثورات واقعاً سرخک است یا خیر. ویروس سرخک را همچنین می توان با آزمایشی که به طور کلی از نمونه گلو یا نمونه ادرار استفاده می کند، تأیید کرد.

راههای درمان

هیچ درمانی خاص برای عفونت سرخکی که ایجاد شده وجود ندارد. با این حال برخی اقدامات می تواند برای محافظت از افراد آسیب پذیر که در معرض ویروس هستند انجام شود.

